

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Et Stykke Perlesnor

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098736562304/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

allerede for nu over fyrretyve Aar siden! sagde hun. »Da havde vi ikke Dampmaskinerne, vi bragte Dage til den Vei, hvor I nu kun bruge Timer! Det var 1815; da var jeg een og tyve Aar! det er en deilig Alder! skjøndt op i de Trede, det er ogsaa en deilig Alder, saa velsignet! – I mine unge Dage, ja, da var det en anderledes Sjældenhed, end nu, at komme til *Kjøbenhavn*, Byen for alle Byerne, som vi ansaae den. Mine Forældre vilde, efter tyve Aar, engang igjen gjøre et Besøg der, jeg skulde med; den Reise havde vi i Aaringer talt om og nu skulde den virkelig gaae for sig! jeg syntes, at et heelt nyt Liv vilde begynde, og paa en Maade ogsaa begyndte der for mig et nyt Liv.

Der blev syet og der blev pakket sammen og da vi nu skulde afsted, ja, hvor mange gode Venner kom ikke for at sige os Lev vel! det var en stor Reise vi havde for! Opad Formiddag kjørte vi ud fra *Odense* i mine Forældres holsteenske Vogn, Bekjendte nikkede fra Vinduerne hele Gaden igjennem, næsten til vi vare heelt ude af Sanct Jørgens Port. Veiret var deiligt, Fuglene sang. Alt var Fornøjelse, man glemte, at det var en svær, lang Vei til *Nyborg*; mod Aften kom vi der; Posten indtraf først ud paa Natten og før afgik ikke Børt-Fartøiet; vi toge da ombord; der laae nu ud foran os det store Vand, saa langt vi kunde øine, saa blikstille. Vi lagde os i vore Klæder og sov. Da jeg i Morgenstunden vaagnede og kom op paa Dækket, var der ikke det Mindste at see til nogen af Siderne, saadan en Taage havde vi. Jeg hørte Hænerne gale, fornem, at Solen kom op, Klokkerne klang; hvor mon vi var; Taagen lettede, og vi laae saamænd endnu ligeudenfor *Nyborg*. Opad Dagen blæste endelig en Smule Vind, men stik imod; vi krydsede og krydsede, og endelig vare vi saa heldige, at vi Klokker lidt over Elleve om Aftenen naaede *Korsør*, da havde vi været to og tyve Timer om de fire Mil.

Det gjorde godt at komme i Land; men mærkt var det, daarlignende brændte Lygterne og Alt var saa vildtfremmed for mig, der aldrig havde været i nogen anden By end i *Odense*.

»See, her blev *Baggesen* født!« sagde min Fader, »og her levede *Birckner*!«

Da syntes mig, at den gamle By med de smaa Huse blev med Et lysere og større; vi følte os gertil saa glade ved at have Landjorden under os; sove kunde jeg ikke den Nat over alt det

3 eer] eet C. 15 Formiddag] Formiddagen A², Formiddag C. 27 var;] var? C. 34 vildtfremmed] fremmedt C, -fremmed B.